

ADVIES 2014/142

Verkeerde informatievervalsing met betrekking tot aanvraag dyslexieonderzoek. Slechte begeleiding leerling. De Commissie heeft de klacht op twee onderdelen ongegrond verklaard.

Advies aan:

het bestuur van * (hierna te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw H., wonende te *, moeder van de minderjarige M. gewezen leerlinge, en N. , leerling van de basisschool S. (hierna te noemen: de school), die door het bevoegd gezag in stand gehouden wordt.

I. Het verloop van de procedure

Bij brief van 22 augustus 2014 heeft klagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de school. De klacht houdt in dat met betrekking tot het aanvragen van een dyslexieonderzoek voor M. klagster vals is voorgelicht. Ook is er sprake van valsheid in geschrifte. Er is nog altijd geen kopie van het ondertekende aanvraagformulier voor het onderzoek versterkt. Klagster heeft een aantal dingen ontdekt die niet kloppen, ook in de begeleiding van N. Zij voelt zich door de school totaal niet serieus genomen. N. moet op school de begeleiding krijgen die hij nodig heeft.

Bij brief van 8 september heeft mr. S. Stokman-Prins, gemachtigde van het bevoegd gezag, gereageerd op de klacht. Op 31 oktober 2014 heeft zij een verweerschrift ingediend.

Klagster heeft met haar brief met producties van 31 oktober 2014 nadere documentatie ingediend, waaronder ook geluidsopnamen van gesprekken.

Op 24 november 2014 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, waar klagster in persoon is verschenen, vergezeld door haar zuster, mevrouw V.

Van de zijde van de school zijn verschenen de heer J., schooldirecteur, de heer V., bovenschools directeur en mr. Stokman-Prins voornoemd.

II. Feiten die door partijen niet of onvoldoende zijn weersproken en die de Commissie daarom als vaststaand aanneemt.

In december 2013 zijn klagster en haar echtgenoot benaderd door de I.B.'er om voor M., die in groep 8 zat een enkelvoudig dyslexieonderzoek aan te vragen. Daaraan hebben zij meegewerkt. Zij hebben een formulier ondertekend. Daarvan zouden zij een kopie krijgen.

In januari 2014 nam klagster kennis van een conceptverslag van een psychologisch onderzoek dat bij M. was verricht. Hierin stonden allerlei privacy gevoelige zaken vermeld, die niets met de dyslexie te maken hadden. Klagster heeft hierop actie ondernomen en de

school was het met haar eens dat dergelijke gegevens niet in het dossier thuishoren. Het verslag is vernietigd.

Klaagster heeft de schooldirectie en het bevoegd gezag verzocht om een kopie van het door haarzelf getekende aanvraag formulier. De kopie die zij heeft ontvangen is volgens haar niet van het document dat zij heeft ondertekend.

Klaagster is vervolgens nader onderzoek gaan doen en kwam tot de conclusie dat er in de handelingsplannen van haar beide kinderen dingen staan die niet kloppen met de werkelijkheid. Zij heeft over haar vragen op Facebook met andere ouders contact gezocht. In een later stadium is ze ertoe overgegaan gesprekken op te nemen zonder daarvan mededeling te doen of toestemming te vragen aan haar gesprekspartner.

III. Standpunt klaagster

Klaagster was verbaasd toen zij het concept verslag van M. ontving omdat de ouders alleen maar medewerking hadden verleend aan het aanvragen van een eenvoudig dyslexieonderzoek. Van het bestaan van het verzoek om een psychologisch onderzoek waren zij niet op de hoogte.

Klaagster heeft getracht te achterhalen op welke wijze het psychologisch onderzoek was aangevraagd. Na uitgebreid contact met de schoolleiding en het bevoegd gezag is klaagster duidelijk geworden dat voor het aanvragen van het psychologisch onderzoek van een heel ander formulier gebruik is gemaakt dan zij heeft getekend.

In de dyslexieverklaring over M. die klaagster ontving, stond vermeld dat er sprake was van het uitblijven van automatisering ondanks extra remedial teaching. Die verklaring is niet juist. M. heeft namelijk nooit remedial teaching gehad. Klaagster ontdekte ook een haar onbekend handelingsplan van een jaar eerder. Daarin stond dat voor technisch lezen het resultaat voor M. 47% was. Daarvan is klaagster niet op de hoogte gesteld door de school.

Klaagster heeft ook in de begeleiding van N. tekortkomingen vastgesteld. Op 14 februari 2014 vroeg de leerkracht aan haar of zij twee handelingsplannen wilde ondertekenen. Over de inhoud daarvan was tevoren niet met haar overlegd. Tijdens de rapportbespreking op 26 maart 2014 bleek echter dat N. niet de extra begeleiding heeft gekregen die volgens de handelingsplannen noodzakelijk is. Na een interventie van klaagster bij de schooldirecteur werd wel extra instructie gegeven.

Zonder overleg met klaagster en haar echtgenoot is er een evaluatie gemaakt van de twee handelingsplannen. Daarin staat dat de school en de ouders vermoeden dat N. dyslexie heeft.

Klaagster en haar echtgenoot hebben dat echter nooit gezegd.

Door al deze incidenten is het vertrouwen van klaagster in de school ernstig geschaad. Klaagster wil met het indienen van haar klacht bereiken dat N. onderwijs krijgt dat eerlijk, veilig en betrouwbaar is. Zij wil dat N. op deze school blijft, omdat een overstap naar een andere school niet in zijn belang is.

III. Standpunt van de school

Er is geen ander aanvraagformulier voor het dyslexieonderzoek ingediend dan klaagster en haar echtgenoot hebben ondertekend. De ouders hebben daarvan een kopie ontvangen.

De school zelf heeft geen aanvraagformulier voor een psychologisch onderzoek ingediend, maar het is een onderdeel van de standaardprocedure dat bij dyslexie-onderzoek een intake gesprek wordt gevoerd om andere oorzaken uit te sluiten.

M. heeft in tegenstelling tot wat klaagster stelt, wel degelijk extra remedial teaching gehad en wel in de klas aan de instructietafel. De handelingsplannen waren niet ondertekend door haar ouders, omdat er op dat moment nog geen procedure voor de vaststelling daarvan was vastgesteld.

Informatie over de vorderingen van M. is niet achtergehouden.

N. heeft blijkens de CITO-scores van 2014 extra hulp nodig. Er zijn twee handelingsplannen gemaakt op basis van N.'s resultaten voor rekenen en lezen. Voor rekenen krijgt R. extra ondersteuning, zowel binnen de klas als daarbuiten. Toen op 14 februari 2014 de leerkracht de ouders op school zag, heeft hij ter plekke met hen de handelingsplannen besproken. Na afloop van het gesprek hebben de ouders de plannen getekend.

Met klaagster is tijdens de rapportbespreking van 26 maart 2014 begeleiding voor N. besproken.

Nadat klaagster op 3 april 2014 een klacht had ingediend, inhoudende dat N. onvoldoende ondersteuning kreeg, heeft de schooldirecteur naar aanleiding daarvan een onderzoek verricht.

Daaruit is gebleken dat N. meer begeleiding kreeg dan in het handelingsplan werd genoemd. De schooldirecteur heeft dat in haar brief van 8 april 2014, gericht aan klaagster en haar echtgenoot, medegedeeld. Dat mogelijke dyslexie van N. pas aan de orde kwam bij de evaluatie van de handelingsplannen, is onjuist. Hier is eerder met de ouders over gesproken. De school biedt N. de begeleiding die hij nodig heeft. Het wantrouwen van klaagster ten opzichte van de school is misplaatst. Van dat wantrouwen wordt op een afkeurenswaardige wijze blijk gegeven. Dit heeft de onderlinge communicatie bemoeilijkt.

IV. De ontvankelijkheid van de klacht

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door de Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs.

De Commissie geeft blijkens artikel 4, tweede lid van haar reglement gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. de ongegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

V. Overwegingen van de Commissie

De Commissie merkt allereerst op dat zij de door klaagster overgelegde gespreksopnames niet bij haar beoordeling zal betrekken, nu de school daar bezwaar tegen maakt en vaststaat dat deze opnames buiten medeweten, laat staan goedkeuring van de gesprekspartners zijn gemaakt.

De Commissie onderscheidt de klacht in de volgende onderdelen:

- a. De informatieverschaffing over de aanvraag voor een dyslexieonderzoek voor M.,
- b. De begeleiding door de school van N.

Ad a: In december 2013 is besloten voor M. een dyslexie-onderzoek aan te vragen in verband met de naderende overstap naar het voortgezet onderwijs. Klaagster en haar echtgenoot hebben een aanvraagformulier ondertekend. Het onderzoeksbureau heeft met klagster een intakegesprek gevoerd. Op 10 januari 2014 kreeg klagster kennis van een conceptverslag van wat zij beschouwde als een psychologisch onderzoek. Dat heeft bij haar het idee doen postvatten dat de vraagstelling, zoals die van de school is uitgegaan, een bredere was dan alleen een aanvraag tot een dyslexieonderzoek en dat zij daar bewust buiten is gehouden. De Commissie is van oordeel dat er ook bij een enkelvoudig dyslexie-onderzoek altijd sprake zal zijn van een intake waarbij moet worden vastgesteld dat er geen andere oorzaken voor de achterblijvende leesprestaties zijn aan te wijzen.

De Commissie stelt vast dat dit in deze fase voor klagster onvoldoende duidelijk is geweest, doch dat betekent nog niet dat aan de school valse voorlichting kan worden verweten. Hooguit is er sprake van een vervelend misverstand, waarvan de Commissie nu niet meer kan vaststellen waar het precies is misgegaan.

De school ontkent dat er van een ander aanvraagformulier gebruik is gemaakt dan door de ouders van M. is ondertekend. De school ontkent eveneens dat zij over documentatie over M. beschikt die klagster onbekend is.

De Commissie heeft bij gebrek aan overeenstemming tussen de verklaringen die haar zijn gedaan, de juistheid van dit onderdeel van de klacht niet vast kunnen stellen.

Ook acht de Commissie het niet aannemelijk dat over de dyslexieproblemen van M. niet eerder met de ouders was gesproken. Dit geldt ook voor het niet ondertekende handelingsplan en de remedial teaching. De school heeft op deze punten geloofwaardige verklaringen gegeven. Niet is gebleken dat voor de dyslexieproblemen van M. onvoldoende aandacht is geweest.

De Commissie is van oordeel dat dit onderdeel van de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

Ad b. Op 14 februari 2014 heeft de leerkracht van N. twee handelingsplannen met de ouders besproken. De leerkracht heeft hen na afloop van het gesprek die ook laten tekenen. Op de rapportmiddag van 26 maart 2014 is de begeleiding van N. met klagster besproken. Er is klagster toen uitgelegd hoe N. voor taal en rekenen extra ondersteuning kreeg.

Bij brief van 3 april 2014 heeft klagster bij de schooldirecteur, De Jong, een klacht ingediend, inhoudende dat de door de ouders getekende handelingsplannen niet werden uitgevoerd.

In haar brief van 8 april 2014 heeft de directeur aan klagster medegedeeld dat N. meer ondersteuning kreeg dan de handelingsplannen noemen.

Het is de Commissie niet gebleken dat de ondersteuning van N. door de school tekort is geschoten.

De Commissie is van oordeel dat dit onderdeel van de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

De Commissie stelt op grond van het voorgaande vast dat er een ernstige vertrouwensbreuk is ontstaan tussen klaagster en de school. Nu het de uitdrukkelijke wens van klaagster is dat N. op de school moet blijven, mag van klaagster worden verwacht dat zij maximaal haar best zal doen om weer tot normale werkbare verhoudingen te komen. Door haar opstelling in de afgelopen periode is zij zelf een belemmering geworden voor de school om N. te geven waar hij recht op heeft.

VI. Oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht in beide onderdelen ongegrond.

VII. Advies

Uit de behandeling is gebleken dat klaagster wantrouwen tegen de school koestert, gebaseerd op een door haar ervaren ondoorzichtigheid in de dossiervorming.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag na te gaan of het middel van mediation kan worden ingezet om de verhoudingen alsnog te normaliseren. De door de gemachtigde aanbevolen geregistreerde mediator/orthopedagoog kan wellicht hiervoor worden benaderd.

Aldus gegeven op 24 november 2014, mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, M. de Blaauw Med. en J. van Tongeren, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Nentjes als secretaris.